

01 май 2022

*Едно е да искаш! Друго е да можеш!
А трето и четвърто е да го направиш.
Николай Хайтов
(от разказа „Мъжки времена“)*

Приятели,

Когато бях много малък, най-големите авторитети за мен бяха гимназистите. С техните шинели и ученически шапки, те излъчваха неповторимо обаяние. Живеех съвсем близо до бившата Солунска гимназия. Скоро след това ме плениха войниците.

Маршируващи и много сериозни, наблюдавани зорко от други по-възрастни войници, вървящи от двете страни на строя им. Веднъж седмично ги водеха в старата минерална баня и просто минаваха по нашата централна улица.

Къщата ми беше до най-старото училище в града и започнах да седя с часове в двора му и да наблюдавам по-малките батковци и какички. Някои от тях (в последствие осъзнах, че това бяха авторитетите) ни приобщава в техните игри. Показваха ни кое как се прави, днес му казват добри практики.

От наблюдател на случващото се в училищния двор се превърнах в пряк участник на случващото се в него. Когато на един 15 септември изживях мечтата си да стана голям, изведнъж се почувствах много отговорен.

В моя най-голям авторитет се превъплъти най-строгата начална учителка, другарката на моя клас. Обичахме я. Учеше ни на правила, ред, уважение и творчество, на свободомислие. Превърна ни в колектив. По-късно разбрах, че е от репресирано и интернирано семейство.

Не каза лоша дума за режима, но всячески поощряваше нестандартното мислене и свободния дух. Пораствах, и мои любимци и приятели станаха най-строгите учители. Те никога не се отмятаха от думите си, за да им се харесаме. В гимназията бяха наказвани от ръководството, а ние (не всички, разбира се) ги обичахме още повече.

И те, и в семейството ми ме учеха, че човек се доказва не с думи, а само с дела.

В къщи ме възпитаваха на ред, дисциплина, трудолюбие, уважение към предците и нетърпимост към лъжата, лицемерието и неправдата. В къщи научих истинската история на моята изстрадала свободна Македония (за нея не се говореше). Почувствах се повече Българин, когато осъзнах официалните лъжи. Възпитаха ме на вяра в бог, а тогава това не беше на мода. Моите учители авторитети, ненаатрапчиво ни учеха на същото.

Попивах като гъба разказите на майка ми и баща ми за техните професори, завършили образованието си в Мюнхен, Париж, Цюрих. За житейските уроци, по-ценни от академичното образование, които са им преподали. Дядо ми споделяше само с мен как се е учил от немските инженери и как някога предприемачите безкористно са си помагали. За мен беше празник, когато отивахме при неговия

приятел – Неврокопския владика. Винаги си тръгвах с книга изчезнала от библиотеките.

Днес съм благодарен на всички, които ме възпитаха на ред, дисциплина и уважение на демократичните и човешки ценности, на непримиримост към лъжата, двуличието и лицемерието. Откриха ми истината, че само делата говорят за човека и след него остава само безкористно сътвореното и дареното.

Ласкае ме мисълта, че може би заради това Бог ме дари с неповторима съпруга и майка на три чудесни деца, с които се гордея. Че ми откри пътя към Ротари, където не спирам да откривам сродни души, които ме мотивират да не се отказвам заради някои, както казваше един приятел, напуснал огорчен клуба ни „темпорални явления“.

Имах щастието, като секретар на клуба ми да участвам много активно в създаването на Ротаракт и Интеракт клубовете ни. Видях какво се случва, когато прекомерно голямото его на наши „приятели“ създаде Ротаракт клуб – едногодишка, мислейки, че просто ще изпие жизнените сокове на и до днес невероятния ни Ротаракт клуб.

Лаская се да си мисля, че наученото от мен съм предал и на тези след мен.

Горд съм, че закачих значката на интерактор на първия ни президент на Интеракт клуба ни. След това и тази на ротарактор , а той не пропускаше и срещите на Интеракт клуба. Години след това и на ротарианец, когато прецени че е стабилизира малкия си бизнес и е създал успешно семейство. Млад активен мъж, възпитаващ вече и малкото си дете.

Така е, когато искаш, но и можеш, а направеното остава след теб.

Всъщност, месец май е определен от Ротари, като **месец за работа с младите поколения**, а тя не е кампания, тя е начин на живот.

Ваш в Ротари,

Борислав Къдреков,
Дистрикт гуверньор 2021-22
Дистрикт 2482 България